

Den matrikulære Ordning er imidlertid et særdeles vigtigt forberedende Led i en Grunds Bebyggelse, ligesom matrikulære Forandringer bør være absolut betinget af, at byggelovmæssige Tilstande fremdeles muliggøres. Det er derfor paakrævet at søge de fornødne Bestemmelser vedrørende Ordningen af Stadens Matrikul samt Bestemmelser vedrørende Ordningen af Stadens Matrikul samt Bestemmelser vedrørende matrikulære Forandringer lovfæstet, ligesom det er praktisk paakrævet — og historisk naturligt — at inddrage Stadskonduktøren blandt Byggelovens Myndigheder og fastslaa hans Eneautoritet paa visse Omraader inden for Lovens Rammer samt bl. a. erstatte den særlige Instruks for Stadskonduktørembedet med en paa Byggeloven hvilende Vedtægt.

#### ad § 14.

Stk. 1, Iste Punktum er kun en Lovfæstning af den eksisterende Praksis, at enhver Parcells Adgangsforhold skal være godkendt af Magistraten. Sidste Punktum er indført dels af rent byplanmæssige Grunde, da en Parcel for Enden af en Vej kan vanskeliggøre Vejens eventuelle Forlængelse, dels af Hensyn til de praktiske Vanskeligheder en saadan Parcel kan medføre, navnlig ved Fordeling af Udgifterne efter Vejlovens Bestemmelser. Bestemmelsen er ikke til Hinder for, at der t. Eks. i Villakvarterer indrettes lukkede Veje, hvor Parceller beliggende for Enden af disse faar almindelig Vejret med dertil knyttede Forpligtelser.

At der ved matrikulære Ændringer (Stk. 2) ikke maa fremkomme Forhold, der er i Strid med Loven, er selvfølgelig og kun en Gentagelse af § 2 sidste Punktum i Lov 1889. Med Hensyn til, at det ved Udstykning ogsaa skal paases, at hensigtsmæssig Bebyggelse skal kunne finde Sted, da er dette ogsaa kun rimeligt og konsekvent, naar disse Omstændigheder for eksisterende Grundes Vedkommende er Grundlag for og giver Adgang til Regulering.

Stk. 3 indfører en ny ordensmæssig Bestemmelse, væsentligst fordi Forholdet med en særskilt Vejjejer er uden Betydning i Relation til, hvem Pligterne med Hensyn til Vedligeholdelse, Belysning etc. paahviler, og der derfor ingen Grund er til, matrikulært at gøre Forskel paa private og offentlige Veje, hvilke sidste altid ved Overtagelsen er blevet afskrevet i Matrikullen.

Stk. 4 er indført af rent ordensmæssige Hensyn som er naturlig og logisk Foranstaltning, hvorved man opnaar at gøre de Arealer, der er naturligt sammenhørende, til et matrikulært Hele.

Bestemmelserne i Stk.rne 3—4 vil medføre en ønskelig Indskrænkning i Matr. Nr.renes Antal, hvilket rent administrativt vil være til stor Lettelse for mange Autoriteter og Institutioner.

#### ad § 15.

I Lov 1889 § 6 og i de Lov- og Vedtægtsbestemmelser, for hvilke denne Paragraf har dannet Forbillede, er det Princip fastslaaet, at Udlæg og Anlæg af Gade paahviler den byggende, medmindre den paagældende Grund ligger ved en af Magistraten godkendt, anlagt Gade — være sig offentlig eller privat.

Dette Princip bør træde klart frem i Byggeloven, og de i Kapitel 3 indeholdte Bestemmelser vedrørende Gader er derfor en Udformning af de Betingelser, der maa stilles, for at Magistraten kan godkende et Gadeanlæg til Bebyggelse, medens de særlige Bestemmelser om Gadens Istandsættelse, Belysning m. v., der ikke har direkte Tilknytning til Bebyggelse, fremdeles forudsættes indeholdt i Vejlovgivningen.

Den til § 6 i Lov 1889 svarende Bestemmelse findes i Stk. 3 — dog med en Udvidelse for saa vidt angaar Grunde, der ligger ved flere Gader, i hvilken Henseende der under